

Στην μεγάλη συγκέντρωση καταδίκης της ισραηλινής θηριωδίας στη Γάζα, την Τρίτη στην Αθήνα, παραβρέθηκε μεταξύ άλλων και ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, Αλέξης Τσίπρας.

Μάλιστα ο επικεφαλής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εμφανίστηκε φορώντας μία... Παλαιστινιακή μαντίλα(!).

Προφανώς θέλησε με αυτό τον τρόπο να συμβολίσει την τοποθέτηση του ίδιου και του κόμματος που ηγείται στο πλευρό του Παλαιστινιακού λαού, αν και δεν πρόκειται παρά για μία φθηνή, επικοινωνιακή κίνηση. Γιατί η ουσία είναι αλλού:

Είναι ή δεν είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ, στο όνομα των οποίων «πίνει νερό» ο ΣΥΡΙΖΑ, συνυπεύθυνοι για το έγκλημα που συντελείται σε βάρος του παλαιστινιακού λαού;

Είναι ή δεν είναι οι ΗΠΑ του Ομπάμα, την πολιτική του οποίου έχει επανειλειμμένα εκθειάσει ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ και άλλα στελέχη του κόμματος, που συνεχίζουν να υποστηρίζουν οικονομικά, στρατιωτικά και πολιτικά το Ισραήλ, που δηλώνουν ότι το κράτος – τρομοκράτης της Μεσογείου βρίσκεται σε «αυτοάμυνα»;

Και μήπως ο κ. Τσίπρας φορούσε παλαιστινιακή μαντίλα όταν συναντιόταν με τον «χασάπη» Σίμον Πέρες, λίγες εβδομάδες μετά την ανάδειξή του κόμματός του στη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης;

Ή τι σημαίνει η τοποθέτηση του ΣΥΡΙΖΑ αναφορικά με τον άξονα Ελλάδας – Κύπρου – Ισραήλ, ότι «η υποχωρητική στάση της κυβέρνησης στη δημιουργία αυτής της συμμαχίας ενέχει κινδύνους αποσταθεροποίησης των σχέσεων της χώρας μας με τον αραβικό κόσμο, με πρόσθετο αποτέλεσμα να διευκολυνθεί η διείσδυση της Τουρκίας στις αραβικές χώρες»;

Η καταδίκη κάθε συνεργασίας με τους σφαγείς του Παλαιστινιακού λαού δεν είναι θέμα

αρχής, αλλά τίθεται στη «ζυγαριά» των συμφερόντων του ελληνικού καπιταλισμού στη Μέση Ανατολή;

Αυτό δεν σημαίνει πως κάθε πολιτικό πρόσωπο και κάθε κόμμα δεν έχει δικαίωμα να εκφράζει την αλληλεγγύη του με όποιον τρόπο θεωρεί καλύτερο.

Όμως αν δεν συνοδεύεται η συμβολική πράξη από την πολιτική συνέπεια, τότε το Παλαιστινιακό μαντήλι δεν καταντά παρά ένα πουκάμισο αδειανό…

Γ.Μ.